Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

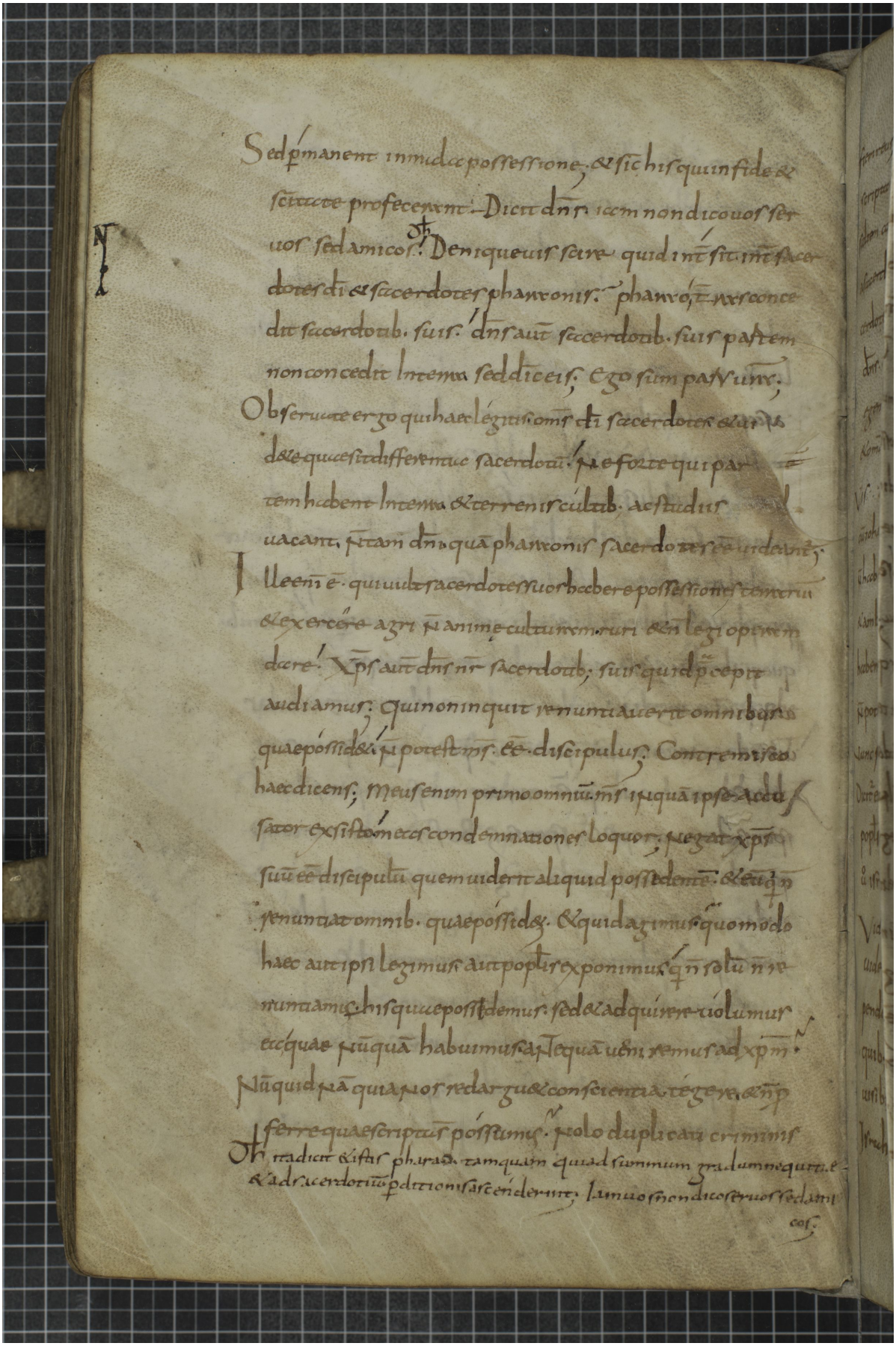

Sed permanent in uida possessione, et sic his quin fide et
scientia profecerunt. Dicit dnus iam non dico uos seruos sed amicos. Denique uis scire quid inter sit inter sacerdotes dei et sacerdotes pharaonis. pharao, terram non concedit sacerdotib. suis. dnus autem sacerdotib. suis partem non concedit terrena sed dicens, Ego sum pars uestra.
Obseruate ergo quibus legibus omnes dei sacerdotes et qui in dei quesierit differentiae sacerdotii. ne forte qui partem habent terrenis cultib. et studiis uacant, putent dnum quia pharaonis sacerdotes esse uidentur.
Illeeni e. qui uidet sacerdotes suos habere possessiones temporum et exercere agri et animae cultuinem. ruri et in legis operum dare. Xps autem dnus nr sacerdotib. suis quid precepit audiamus: Quinon inquit renuntiauerit omnibus quae possidet non potest meus esse discipulus. Contremisco haec dicens, Meus enim primo omnium mis in qua ipse accusator existo et condemnationes loquor, nec ait xps suum esse discipulum quem uident aliquid possidentem. et cum renuntiat omnib. quae possidet. et quid agimus quomodo haec aut ipsi legimus aut populis exponimus cum solum non renuntiamus his quae possidemus. sed et adquirere uolumus et quae in qua habuimus ad illa uenire nitimur ad xpm.
Nunquid in qua quia pios redarguit conscientia tegere et non inferre quae scripta sunt possumus. nolo duplicem criminis

Ob tradicit et ita pharaon. tamquam quod summum gradum nequit. e
et ad sacerdotium petitionis ascendere. Iam uos non dico seruos sed amicos.